

Raust eller tydelig KrF?

Jon Kvalbein, Dagen, 5. februar, 2010

Det har vært noe uklart hva som menes med at KrF skal bli "åpent og raust" og forandres til et kristendemokratisk parti. Men nå er det blitt klart hva partiets nestleder Inger Lise Hansen mener med dette. I Aftenposten 31. jan. går hun inn for homofilt ekteskap, vinmonopol i alle kommuner, nye Israelpolitikk, ja til EU og opphevelse av paragrafen som sier at partiets tillitsvalgte skal være bekjennende kristne.

Om Knut Arild Hareide hadde sine reservasjoner til hennes fremgangsmåte, forsvarte han henne i NRK 2 dagen etter. Tre ganger sa han at ekteskapsloven var en "tapt sak", og gav dermed til kjenne at dette ikke var noe som partiet burde engasjere seg i. Jeg forstår ham ikke. I en tid da det kulturradikale flertallet på Stortinget hevder at alle samlivformer skal respekteres, har det gjort alle ekteskap som er inngått tidligere og alle som heretter skal inngås til "kjønnsnøytrale". For norsk lov eksisterer ikke ekteskapet mellom mann og kvinne lenger som egen institusjon. Kirker kan få vie etter en kristen ekteskapsforståelse, men for staten eksisterer bare "det kjønnsnøytrale". Det er denne ekteskapsforståelsen som nå skal ligge til grunn for all opplæring i skolen. De lovendringene som ble foretatt samtidig, endrer ikke bare synet på ekteskapet, men på grunnforholdet mellom foreldre og barn. Det dreier seg om en kulturliberal revolusjon. Det er denne samfunnsendringen Inger Lise Hansen støtter ved å gå inn for homofilt ekteskap, og som Hareide indirekte applauder.

Etter at abortloven ble innført, er nærmere en halv million barn blitt avlivet i Norge fordi de er "uønsket". Skal dette også betraktes som en tappt sak? Vi nærmer oss en eldrebølge som vil kreve hundretusener til å pleie den generasjonen som innførte abortloven. Dødsbarn diskuteres allerede som en løsning på problemet. Fosterdiagnostikk kombineres nå med bortsortering av barn med uønskede arveegenskaper. Skal KrF bli så "åpent og raust" at man ikke lenger kan tale tydelig om livsrett fordi det kan gi potensielle velger dårlig samvittighet?

Det er trangt i mellomrommet mellom Arbeiderpartiet og Høyre. Å markedsføre seg som mellomparti eller sentrumparti, der KrF foran hvert valg skal presses til å velge mellom samarbeid til venstre og høyre, skaper neppe stor begeistring blant velgerne. KrF burde frigjøre seg fra aksetenkningen, og gi sine politikere frihet til å inngå de allianser sentralt og lokalt som best mulig kan tjene partiets politikk.

Alle partier er for tiden mer eller mindre avideologiserte. Det dreier seg om å gi inntrykk av at nettopp deres parti kan gi deg mer velferd og mindre utgifter. Alle partier deltar i et retorisk kappløp om å være best på samferdsel, helse, likestilling, miljøvern og klima. Tror noen at det er satsing på slike saker som skal få folk til å strømme til KrF?

Vi trenger ikke et parti som sitter med øynene klistret til gallupen og tolker enhver nedgang som et tegn på manglende "raushet". Det vi trenger er et parti som kan spørre om hva som er sant og rett og viktig og våger å fronte dette. Vi trenger et virkelig radikalt alternativ som kan føre en langsiktig kamp for å endre holdninger ut fra en kristen helhetstenkning. Jeg spør meg: Er dette mulig uten at partiets ledere er kristne?

Jeg tror at det bare er et tidsspørsmål før dagens dominerende kulturradikalisme, relativisme og egoisme har ført landet inn i en så omfattende etisk (og økonomisk) krise at folk vil se etter alternativer. KrF kommer ikke til å bli oppfattet som noe alternativ dersom partiet nå lar seg gjennomsyre av de samme åndsstrømningene.

Nestleder Inger Lise Hansen regner med at det nye åpne og rause kristendemokratiske partiet skal få en oppslutning på 10-15 %. For meg fortøner hennes program seg som en sikker vei til permanent eksistens under sperregrensen. Dersom ikke KrF kan fronte tydelige kristne standpunkter, har det ingen eksistensrett som kristent parti.